31992L0102

ДИРЕКТИВА 92/102/ЕИО НА СЪВЕТА
от 27 ноември 1992 година
относно идентификацията и регистрацията на животните

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията (1),

като взе предвид становището на Европейския парламент (2),

като има предвид, че член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. относно ветеринарните и зоотехническите проверки, приложими при търговията в Общността с определени видове живи животни и продукти с оглед завършване изграждането на вътрешния пазар (3) предвижда животните за търговия в Общността да бъдат идентифицирани съгласно изискванията на правилата на Общността и да бъдат регистрирани по такъв начин, че първоначалното или транзитното стопанство, център или организация да могат да бъдат проследени, и преди 1 януари 1993 г., тези системи на идентификация и регистрация да се разширят до движението на животни на територията на всяка държава-членка;

като има предвид, че член 14 от Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. за установяване на принципите относно организацията на ветеринарните проверки на животни, въведени в Общността от трети страни и относно изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и 90/675/ЕИО (4), предвижда идентификацията и регистрацията на такива животни, както е предвидено в член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО, да се направи след като са извършени посочените проверки, освен в случай на животни за клане и регистрирани еднокопитни;

като има предвид, че управлението на определени режими на помощ в Общността в областта на земеделието изискват индивидуална идентификация на определени видове добитък; като има предвид, че системата на идентификация и регистрация трябва следователно да бъде подходяща за прилагането и контрола на тези мерки;

като има предвид, че е необходимо да се гарантира бързата и ефективна обмяна на информация между държавите-членки за правилното прилагане на настоящата директива; като има предвид, че разпоредбите на Общността са установени от Регламент (ЕИО) № 1468/81 на Съвета от 19 май 1981 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, за да се гарантира правилното прилагане на законодателството по митническите и селскостопанските въпроси (5) и от Директива 89/608/ЕИО на Съвета от 21 ноември 1989 г. относно взаимната помощ между административните органи на държавите-членки и сътрудничество между последните и Комисията, за да се гарантира правилното прилагане на законодателството по ветеринарните и зоотехническите въпроси (6);

като има предвид, че държателите на животни трябва да поддържат актуализирани данни за животните в техните стопанства; като има предвид, че хората, занимаващи се с търговия на животни, трябва да съхраняват регистър за своите сделки; като има предвид, че компетентните органи трябва да имат достъп до тези регистри, при поискване;

(1) ОВ C 137, 27.5.1992 г., стр. 7.
(2) Становище, представено на 19 ноември 1992 г. (все още непубликувано в *Официален вестник*).
(3) ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. (Последно изменена с Директива 91/496/ЕИО (ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56).
(4) ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56. (Изменена с Регламент (ЕИО) 91/628/ЕИО (ОВ L 340, 11 12.1991 г., стр. 17).
(5) ОВ L 144, 2.6.1981 г., стр. 1. (Изменена с Регламент (ЕИО) № 945/87 (ОВ L 90, 2.4.1987 г., стр. 3).
(6) ОВ L 351, 2.12.1989 г., стр. 34.

като има предвид, че за да се позволи бързото и акуратно проследяване на движенията на животни, животните трябва да могат да бъдат идентифицирани; като има предвид, че формата и съдържанието на марката, по отношение на едър рогат добитък, трябва да бъде определена на ниво Общност; като има предвид, че по отношение на прасета, овце и кози, решение следва да се вземе на по-късна дата, за да се определи естеството на марката и в очакване на такова решение, националните системи за идентификация следва да обслужват движенията, ограничени в рамките на националния пазар;

като има предвид, че следва да се предвиди разпоредба за възможността за отменяне на изискването за маркировки, в случай на животни, които се преместват директно от стопанството към кланицата; като има предвид, обаче, че тези животни трябва, при всеки случай, да бъдат идентифицирани, така че да може да се проследи стопанството, от което произхождат;

като има предвид, че следва да се предвиди разпоредба за възможността за дерогиране от задължението за регистрация на държателите на животни за лични нужди, и с оглед вземане предвид на определени специфични случаи, от процедурите по поддържане на регистри;

като има предвид, че в случай на животни, при които марката е станала нечетлива или е била загубена, трябва да се направи нова марка, позволяваща връзка с предишната марка;

като има предвид, че настоящата директива не трябва да засяга специфичните изисквания, съдържащи се в Решение 89/153/ЕИО на Комисията от 13 февруари 1989 г. относно връзката между пробите, взети за изследване за остатъчни количества при животните и стопанствата им на произход [1] или всякакви съответни приложими правила, създадени съгласно Директива 91/496/ЕИО;

като има предвид, че следва да се предвиди разпоредба за процедура за управителен комитет за приемане на всякакви необходими правила за прилагане на настоящата директива,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива установява минималните изисквания за идентификация и регистрация на животни, без да засяга по-подробните правила на Общността, които могат да бъдат установени за ликвидиране на болести или за контролни цели.

Тя се прилага, без да се засяга Решение 89/153/ЕИО и правилата за прилагане, определени съгласно Директива 91/496/ЕИО, и като има предвид член 5 на Регламент (ЕИО) № 3508/92 на Съвета от 27 ноември 1992 г. относно установяване на интегрирана система за управление и контрол за определени режими на помощ в Общността [2].

[1] ОВ L 59, 2.3.1989 г., стр. 33.
[2] ОВ L 51, 5.12.1992 г., стр. 1.

Член 2

За целите на настоящата директива:

а) *животно* е всяко животно от видовете, посочени в Директиви 64/432/ЕИО [3] и 91/68/ЕИО [4];

б) *стопанство* е всяка сграда, конструкция или, при отглеждане на открито, всяко място в което се държат, отглеждат или се извършват манипулации с животни;

в) *държател* е всяко физическо или юридическо лице отговорно, дори временно, за животните;

г) *компетентен орган* е централният орган на държавата-членка, компетентен да извършва ветеринарни проверки или всеки орган, на когото е делегирана тази компетентност, за целите на прилагането на настоящата директива;

д) *търговия* е търговия, както е определена в член 2 на Директива 90/425/ЕИО.

Член 3

1. Държавите-членки гарантират, че:

а) компетентният орган има актуализиран списък на всички стопанства, които отглеждат животни, обхванати от настоящата директива, и са разположени на тяхна територия, с подробно описание на видовете отглеждани животни и техните държатели, като тези стопанства трябва да останат в посочения списък в продължение на три последователни години, след като са останали без животни. Този списък включва също марка или марки, разрешаващи идентификацията на стопанството съгласно член 5, параграф 2, букви а) и в), втора алинея, и параграф 3, първа алинея, и също член 8;

б) Комисията, компетентният орган и всеки орган, отговорен за контрола върху прилагането на Регламент (ЕИО) № 3508/92, може да има достъп до цялата информация, получена съгласно настоящата директива.

2. Държавите-членки могат да бъдат оправомощени съгласно процедурата, посочена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, да изключат от списъка в параграф 1, буква а) физически лица, които отглеждат не повече от три животни - овце или кози, за които те не търсят премии, или предвид специфични обстоятелства, едно прасе, и които са предназначени за тяхна собствена употреба или консумация, при условие че всяко такова животно подлежи на проверките, посочени в настоящата директива, преди всяко движение.

[3] Директива 64/432/ЕИО на Съвета от 26 юни 1964 г. относно проблеми, свързани със здравето на животните, които засягат търговията в Общността с говеда и свине (ОВ 121, 29.7.1964 г., стр. 1977). (Последно изменена с Директива 91/687/ЕИО (ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 16).
[4] Директива 91/68/ЕИО на Съвета от 28 януари 1991 г. за ветеринарно-санитарните изисквания относно търговията с овце и кози в рамките на Общността (ОВ L 46, 19.2 1991 г., стр. 19).

Член 4

1. Държавите-членки гарантират, че:

а) всеки държател на едър рогат добитък или животни от рода на свинете, изброени в Директива 64/432/ЕИО и съдържащи се в списъка, предвиден в член 3, параграф 1, буква а), поддържа регистър, посочващ броя животни в наличност в стопанството.

Този регистър трябва да включва актуализирана информация за всички раждания, смърт и движения (съответен брой животни при всяка операция на влизане или напускане), поне на базата на общите движения, като се отбелязва, когато е целесъобразно, произходът или местоназначението на животните, и датата на такива движения.

Идентификационата марка, прилагана съгласно членове 5 и 8, се посочва при всички случаи.

Въпреки това, за животните от рода на свинете, не е задължително да се включват раждания и смърт.

В случай на чистопородни и хибридни свине, които са вписани в родословната книга съгласно Директива 88/661/ЕИО [1], може да бъде призната алтернативна система за регистрация, на базата на индивидуална идентификация, позволяваща животните да бъдат идентифицирани според процедурата, посочена в член 18 на Директива 90/425/ЕИО, ако тя предлага еквивалентни на регистър гаранции;

б) всеки държател на овце и кози, чието стопанство е вписано в списъка, предвиден в член 3, параграф 1, буква а) трябва да поддържа регистър, включващ поне общия брой овце и кози в наличност в стопанството всяка година на дата, която трябва да се определи от компетентния орган.

Регистърът трябва да включва още:

— актуализирана информация за броя живи женски овце и кози, които са на възраст над 12 месеца или които са родили в стопанството;

— движенията (съответен брой животни при всяка операция по влизане или излизане) на овце и кози поне на базата на общите движения, като се посочва, когато е целесъобразно, техният произход или местоназначение, тяхната марка и датата на такива движения.

2. Въпреки това, съгласно процедурата, посочена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, трябва да се въведе опростена процедура по регистриране преди 1 януари 1993 г. за биволи и преди 1 октомври 1994 г. за овце и кози, които се преселват в търсене на нови пасища, и за всички горепосочени животни, държани в общи пасбища или отглеждани в райони, които са географски изолирани.

3. Държавите-членки трябва също да гарантират, че:

а) всеки държател предоставя на компетентния орган, при поискване, всичката информация относно произход, идентификация и, по целесъобразност, местоназначението на животните, които той е притежавал, държал, транспортирал, продавал или закла;

б) всеки държател на животни, които трябва да се придвижват до или от пазар или център за събиране, предоставя документ, посочващ данните за животните, включително идентификационни номера или марки на всички животни от едър рогат добитък, на оператора, който на пазара или в центъра за събиране е временно държател на животните.

Този оператор може да използва получените документи съгласно първа алинея, за да изпълни задълженията, посочени в параграф 1, буква а), трета алинея.

в) регистрите и информацията са на разположение в стопанството и на компетентните органи, при поискване, за минимален период, който следва да се определи от компетентния орган, но който не може да бъде по-малко от три години.

Член 5

1. Държавите-членки гарантират, че се спазват следните принципи:

а) идентификационните марки трябва да бъдат сложени преди животните да напуснат стопанството, където са родени;

б) никоя марка не може да бъде премахната или заменена без разрешение от компетентния орган.

Когато марката е станала нечетлива или е била загубена, се слага нова марка, съгласно настоящия член;

в) държателят записва всяка нова марка в регистъра, посочен в член 4, за да се направи връзка с предишната марка на животното;

г) ушната марка, посочена в параграф 2, буква а) трябва да бъде одобрена от компетентния орган и трябва да бъде устойчива на фалшификации и лесна за четене по време на целия живот на животното. Трябва да е невъзможно да се използва повторно. Трябва да е такава, че да остане върху животното без да влияе на неговото добро състояние.

2. За животни от едрия рогат добитък държавите-членки гарантират, че:

а) всички животни, изброени в член 2 от Директива 64/432/ЕИО в наличност в стопанството, се идентифицират с ушна марка, носеща буквеноцифров код, който не трябва да надвишава 14 знака, позволяваща идентифицирането на всяко животно индивидуално в стопанството, където е родено, или в случай на бикове, предназначени за културни и спортни мероприятия, с изключение на панаири и изложби, по идентификационна система, предлагаща еквивалентни гаранции, признати от Комисията.

[1] Директива 88/661/ЕИО на Съвета от 19 декември 1988 г. относно приложимите зоотехнически стандарти за разплодните свине (ОВ L 382, 31.12.1988 г., стр. 36).

Ушните марки, посочени в първа алинея, трябва да се сложат не по-късно от девет месеца след датата на приемане, съгласно процедурата, посочена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, за мерките, предвидени за идентификация на държавата-членка и стопанството на произход. Животни, идентифицирани преди края на този деветмесечен период трябва да бъдат маркирани съгласно националните системи, предвидени в трета алинея или с ушната марка, предвидена в първа алинея.

Съгласно процедурата, посочена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, този период по молба на държава-членка се удължава до 1 юли 1994 г.

Въпреки това животни, които са идентифицирани преди изтичането на деветмесечния период, съгласно националната система, която е в сила и Комисията е уведомена за това, продължават да подлежат на контрол на тази база;

б) идентификационните марки се предоставят на стопанството, разпределят и прилагат върху животните по начин, определен от компетентния орган;

в) идентификационните марки се прилагат най-късно в рамките на тридесет дни от раждането на животното.

Въпреки това компетентният орган може да отложи слагането на тази марка, докато животното стане минимум на шест месеца, ако животното е на по-малко от 30 дни, при осигурена от държателя временна марка, призната от компетентния орган, която позволява да се идентифицира стопанството, където животното е родено, и при условие че тези животни не могат да напускат стопанството, освен за клане в кланница, разположена на територията на компетентния орган, който е признал временната марка, без да преминава през никакво друго стопанство.

Въпреки това компетентният орган може да разреши телета, предназначени за заколване преди шестмесечна възраст и които са преместени преди да станат на 30 дни, съгласно националната система за движение, призната съгласно процедурата, посочена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, която позволява поне обратното проследяване на стопанството на произход, да бъдат маркирани в стопанството, където се угояват, при условие че телетата са били преместени там директно от стопанството, където са родени и че за телетата, преместени съгласно тези системи, не може да се кандидатства за премии.

3. Животни, различни от едър рогат добитък, трябва да бъдат маркирани колкото е възможно по-бързо, и при всеки случай, преди да напуснат стопанството, с ушна марка или татуировка, което прави възможно да се определи стопанството, от което са дошли и позволява да се прави позоваване на всеки придружаващ документ, който трябва да посочва тази ушна марка или татуировка, както и на списъка, посочен в член 3, параграф 1, буква а).

Държавите-членки могат, в очакване на решението, предвидено в член 10 от настоящото решение и чрез дерогация от втория параграф на член 3, параграф 1, буква в) от Директива 90/425/ЕИО, да прилагат техните национални системи за движение на животни, различни от едър рогат добитък, за всички движения на такива животни на техните територии. Тези системи трябва да подпомагат идентифицирането на стопанството, от което са дошли и стопанството, където са родени. Държавите-членки уведомяват Комисията за системите, които те предвиждат да въведат за тази цел, на 1 юли 1993 г. за свине и на 1 юли 1994 г. за овце и кози. Съгласно процедурата, определена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, държава-членка може да бъде помолена да направи изменения в своята система, когато тя не отговаря на изискванията, посочени във второто изречение.

Животните, имащи временна марка, идентифицираща партида, трябва да бъдат придружени по време на своето движение от документ, който позволява да бъде определен произходът, собственикът им, мястото на тръгване и местоназначението.

Въпреки това компетентният орган може да разреши движението на овце и кози без марки между стопанства с еднакъв здравен статус, на един и същи собственик и разположени на територията на този орган, при условие че всяко такова движение става съгласно национална система, която позволява животното да бъде проследено до стопанството, където е родено. Държавите-членки трябва да уведомят до 1 юли 1994 г. Комисията за системата, която те предвиждат да въведат за тази цел. Съгласно процедурата, определена в член 18 от Директива 90/425/ЕИО, държава-членка може да бъде помолена да измени настоящата система, когато тя не отговаря на горепосоченото изискване.

4. Буква д) на член 3, параграф 2 от Директива 64/432/ЕИО се заменя със следния текст:

„д) да бъдат идентифицирани в съответствие с член 5 от Директива 92/102/ЕИО на Съвета относно идентификацията и регистрацията на животните (*).

(*) ОВ L 355, 5.12.1992 г., стр. 32.“

Член 6

1. Когато компетентният орган на държавата-членка по местоназначение реши да не пази идентификационната марка, дадена на животното в стопанството, от което произхожда, всички произтичащи разходи в резултат на премахването на марката, се поемат от този орган. Когато марката е била заместена по този начин, трябва да се установи връзка между идентификацията, дадена от компетентния орган на държавата-членка на изпращане и новата идентификация, дадена от компетентния орган на държавата-членка по местоназначение; тази връзка се записва в регистъра, предвиден в член 4.

Възможността в първа алинея не може да бъде прилагана в случай на животни, предназначени за клане, които са внесени съгласно член 8, без да носят нова марка съгласно член 5.

2. Когато животните са били търгувани, компетентният орган на държавата-членка по местоназначение може, за целите на член 5 от Директива 90/425/ЕИО, да приложи разпоредбите на член 4 от Директива 89/608/ЕИО, за да получи информация за животните, стадото от което произхождат и всяко движение, на което са подлежали.

Член 7

Държавите-членки гарантират, че всякаква информация, свързана с движенията на животни, непридружени от сертификат или документ, изискван от ветеринарното или зоотехническото законодателство, остава на разположение на компетентния орган при поискване, за минимален период, определен от последния.

Член 8

Всяко животно, внесено от трета страна, което е преминало проверките, определени в Директива 91/496/ЕИО, и което остава на територията на Общността, в рамките на тридесет дни след преминаване на по-горе посочените проверки, и във всеки случай, преди неговото движение, трябва да бъде идентифицирано с марка, отговаряща на член 5, освен ако стопанството по местоназначение е кланница, разположена на територията на компетентния орган, отговорен за ветеринарните проверки и животното действително е заклано в рамките на този 30-дневен период.

Трябва да се установи връзка между идентификацията, установена от третата страна и идентификацията, дадена от държавата-членка по местоназначение. Тази връзка се записва в регистъра, предвиден в член 4.

Член 9

Държавите-членки приемат необходимите административни и/или наказателни мерки, за да наказват всяко нарушение на ветеринарното законодателство на Общността, когато е установено, че маркирането или идентификацията или пазенето на регистрите, предвидени в член 4, не е извършено в съответствие с изискванията на настоящата директива.

Член 10

Не по-късно от 31 декември 1996 г., на базата на доклад от Комисията, придружен от предложения, по които ще вземе решение с квалифицирано мнозинство, в светлината на натрупания опит, Съветът преразглежда разпоредбите на настоящата директива, с оглед да дефинира хармонизирана система на Общността за идентификация и регистрация и взема решение за възможността за въвеждане на електронни идентификационни мерки, с оглед на прогреса, достигнат в тази област от Международната организация по стандартизация (ISO).

Член 11

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива:

— за изискванията относно едър рогат добитък, така че:

i) едрият рогат добитък, от 1 февруари 1993 г., се регистрира съгласно съществуващите национални процедури, отговарящи на изискванията, определени в член 4 и се идентифицира съгласно съществуващите правила, посочени в член 5, параграф 2, буква а), втора и трета алинея;

ii) Системите на Общността за регистрация и идентификация, посочени в настоящата директива, се въвеждат от 1 октомври 1993 г.,

— преди 1 януари 1994 г. за изискванията относно животни от рода на свинете,

— преди 1 януари 1995 г. за изискванията относно овце и кози.

Те незабавно уведомяват Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текста на основните разпоредби на националното законодателство в областта, уредена с настоящата директива.

3. Посочването на 1 януари 1994 г. и 1 януари 1995 г. за краен срок за транспониране в националното право, не засяга премахването на ветеринарните проверки на границите, предвидено в Директива 90/425/ЕИО.

Член 12

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 27 ноември 1992 година.

За Съвета

Председател

J. PATTEN